

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:
в Австрії:
 на цілий рік . . . 12 р. ав.
 на пів року . . . 6 р. ав.
 на чверть року . . . 3 р. ав.
 на місяць . . . 1 р. ав.
За границею:
 на цілий рік . . . 20 рублів
 або 40 франків
 на пів року . . . 10 рублів
 або 20 франків
 Поодинокє число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходять у Львові що дні крім неділь і руских свят о год. 6-їй пополудні.
 Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
 Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесенія по 15 кр. від стрічки.

Мілітаризм а Росія.

Шумний і з такою емпазою кинений перед Європу поклик царя в справі загального розоруженя, втратив в протягу кількох місяців багато на своїм вражіню. Якийсь час цар-миротворець не сходяв із пшальт русофільської праси, котра надала єго проектови більше значіня, як він на се заслуговав. Всюди заговорено о конгресі всіх європейских дипломатів, що мали на цілі перевести в діло хитрий забаг північного самодержавця. Конгрес мав зразу відбути ся в падолісті, потім відложено єго на початок січня, опісля донесено, що збере ся найскорше в лютім, а тепер наспіла вість, що проєктують єго на марець або цвїтень. Рівночасно окроювано цілі, для яких мав зібрати ся конгрес. Говорено в першій хвили о значнім, хотй не цілковитім розоруженю, причім міжнародні відносини мали би оперти ся на законі і справедливости. Потім донесено, що ходить лише о здержанє мілітаризму, щоби він полишив ся таким, яким є тепер, бо і такого досить. Вкінці сказано, що конгрес не буде займати ся ані розоруженєм, ані теоріями о праві і справедливости, але возьме під розвагу отсі три внесеня: Всякі намірені проєкти побільшеня або усовершеня оружности можна виконати, але нових проєктів творити не вільно. За пять літ збере ся другий конгрес, котрий розсмотрить наслідки сєго укладу і змінить єго о скілько буде треба. В часі тих пятьох літ всякі міжнародні непорозуміня, що грозили-б війною, мають полагодити ся при помочи держав нейтральних або на мирових судах. От і всьо.

Щось треба було конче зробити з тим фантом, хоч би для самої приятности Николая II. Проєкту не можна було злегковажити і погребати, бо личність царя-само-

державця занадто могутча; инакше Росія могла обидити ся, а се вплинуло би некористно на політичні відносини. Але рівночасно миролюбний поклик Росії викликав у більших європейских держав дуже цікаву діяльність з иншого боку. Всі держави зачали збрїти ся. Англія збрїть ся, Німеччина побільшила піхоту о 23 тисяч, утворила кілька нових полків їзди і кілька бригад артилерії, Франція помножила значно маринарку, а боеву армію підвищила о 100 тисяч жовнірів. Під знаменем миролюбного оклику царя ніхто не хоче бути меньше уоруженим, ніхто не хоче під зглядом мілітарним полишити ся з задуги. Чому? Наколи всі держави будуть в даній хвили однаково сильні — відповідають — то легше можуть собі наказати спокій, а навіть зменшенє мілітаризму. Чи така відповідь вистарчає, се иньша річ. Тимчасом факт остає фактом, що миролюбний поклик царя видав ся державам дуже підозрілим. Перед їх ногами положено нечаяно бомбу, до котрої бояться ся приступити. Щоби сьо бомбу докладно оглянути, мусить кожда держава наперед порядно забезпечити ся против небезпеки експлозії.

А затим мілітаризм зростає, а вслїд за тим більшають тигарі на плечах народів. Як они більшають, се видимо на бюджетах всіх дев'ятьнацяти європейских держав, що в протягу 25 літ, від 1870. до 1895. року, з 11 мільярдів піднесли ся до 22 мільярдів франків. В самій Австро-Угорщині конти на удержанє армії зросли в тім часі з 108 1/2 мільона на 165 1/2 мільона зр. Львину часть тих бюджетів пожирає мілітаризм, бо само удержанє війск, що стоять під оружем, і маринарок коштує річно пять мільярдів, 92,093.256 франків; нове оруже і нові кораблі, касарні, твердині і военні порти, виключно стратегічні залізничі, котрі не оплачують ся, всьо то пожирає що року звиж мільярда, а оплата

процентів від позічок, зятягнених на розвій мілітаризму, вносить тільки, що разом всі видатки на військо в цілій Европі забирають майже 7 мільярдів франків. Коли до тих постійних видатків дочислимо всілякі надзвичайні бюджетові подарунки, ухвалені на війскові цілі парламентами трохи не всіх держав, то покаже ся, що мілітаризм пожирає 40% всіх доходів, які мають держави Європи. Так отже меньше більше десять мільярдів франків річно їде в Европі на мілітаризм. Та цифра дає понятя о промисловій праці, відданій на услуги мілітаризму. З него живють численні фабрики оружа, корабельні варстатн, парові млини, фабрики обуви, мундурів, всіляких консервів, а в дальшій лінії копальні залїза, мідї і вугля, стаднини війскових коний і вкінці — множество всякого рода урядників. Ті всі промислові заведеня і бюра zatrudняють кількадесят тисяч робітників, або дають постійне удержанє кількасот тисячам людей. Коли-б мілітаризм нагло знесено, то в одній хвили всі ті люди втратили би средства до житя і наступило би банкрутство множества фабрик, що працюють для мілітаризму. А стало би ся се тоді, як би пять мільонів жовнірів, що стоять під оружем у всіх європейских касарнях і по всіх кораблях, покинули оруже і хотїли в иньшій спосіб працювати. Легко собі представити, який би то був економічний переворот і яке потрясенє перейшло-б по цілій Европі. На подібну пробу не відважить ся ніяке правительство; то може зробити лише революція, котра нічо не зважає і нічим не вяже ся.

Такої революції Росія певно не хоче; она рада-б лише показати європейским народам, що управляють державами посредством парламентів, що без мілітаризму можна обїйти ся. Скоро побачать се народи — проче доконають самі. Зроблять революцію під кличем: «проч з мілітариз-

Пригоди в ніч під новий рік.

Новеля Генрика Чокого, перевід С. Єзерского.

(Дальше.)

Дівчина заслонила лице і сїгнула за рамя поручника, щоби чим скорше ішов. Однак поручник не хотїв яко лицар так легко перед мельником уходити, а з честию додержати місця. Він посилав повно проклонів, але що і мельник йому сих не завинив, підніє він палицю. Но параз піднесли ся дві грубі іспанські тростини в міщаньских п'ястуках з осторогою над головою поручника.

— Пане! — покликав барчистий броварник на вояка, — не починайте тут ніяких білятик задля лихої дівки. Я знаю мельника, з него чоловік чесний. Його правда, і нічний сторож сьївав правду, як-ем жив. Чесний міщанин та ремісник ледви ще може і сьміє у нашім місті брати собі дівчину за жінку, женьщини вносять ся всі понад свій стан, місто робити паньчохн, они читають романи, замість щоб старали ся о кухню та пивницю, они летять на комедїі та концерти. В дома у них плюгава, а по улицах бродять вистровні мов які княгинї.

Мужеви не вносять они в хату жадного приданого крім пару красних юбок, кружев, стяжок, любощів, романів та лїнивства. Пане, я говорю з досьвіду. Коли-б наші міщанки не були так зіпсовані, я був би вже давно оженив ся. Усі доокіль стоячі підняли переразливий сьміх. Поручник зложив звільна оруже перед двома іспаньскими тростинами і сказав досадно:

— Того ще не ставало, щобим тут від сеї міщаньської голоти покаяниих проповідій слухав.

— Що то міщаньська голота? — покликав цьвяхар, що підніє другу тростину. — Ви шляхотскі пероби, яких ми нашими податками та данинами кормити мусимо, ви сьмієте о міщаньській голоті говорити? Ваше ледарство се вина всякого нещастя у нашім господарстві. І половина чесних дівчат не сьвітила би косою, коли би були навчили молити ся і працювати.

Тут прискочило кількох молодих офіцерів, но рівнож зібрало ся пару майстрів та челядників. Хлопці робили кулі з снїгу і кидали ними в найгустїйші товпи, щоб мати і собі при сїм усьміху. Перша куля влучила знаменитого поручника в сам ніє. Сей взяв се за зачїпку і підніє на ново палицю. Розпочалась бійка.

Принц, що чув тільки початок сеї перемов-

ки, відїйшов вже давно веселий з усьміхом у другу улицю, ні тютки про наслідки свого сьїву. Він наблизив ся до палати міністра фінансів Бездни. З сїм паном не жив він в найлучшій згоді, як то вже Филип дізнав ся. Улян побачив всі вікна освітлені. Жінка міністра принимала велике товариство. У своїм сатирично-поетичнім настрою станув Улян супроти палати і дмунув сильно у свій ріг. Деякі панове та панї відчинили вікно, бути може, що не мали ніч лучшого до роботи, та раді були нічного сторожа послухати.

— Нічний сторожу! — покликав хтось з панів у горі, — засьпвай-но щось гарного з новим роком! — Сей поклик звабив ще декого з товариства панї міністрової до вікон.

Улян викликав своїм «звичаєм годину», а дальше засьпївав голосно та зрозуміло:

Ви, що по уха у довгах,

Навіть банкрутства збули страх,

Молїть у Бога одну річ:

Фінанс-міністром бути ніч,

Що без фінансів край лиша,

Бо сам до чиста загортя.

— Та від сего можна зомїти! — покликала панї міністрова, котра також до вікна була приступила. — Хто се сей підлий чоловік, котрий на щось такого відважив ся?

мом!», на що деспот-самодержавець буде приглядати ся спокійно. А по такій революції хто ручить, чи на Востоді не затрулять до походу на Захід? Уоружена Росія почує ся паном над лишеною мілітаризму Европою. Чи могли отже европейські держави прийняти з довірем російський проект? Достерегли они відразу цілу его хитрість, тому і забезпечують ся як-стій против грозачої небезпеки, тим більше, що з проектом треба зробити щось конче, хоч би для самого задоволення амбіцій російської дипломатії. Для того й програма проектаного конгресу така невинна, що по-принній з чистою совістю можна продовжати далі мілітарні практики. Позірно стане ся щось, а властиво нічо.

Наші виселенці в Канаді.

Архієпископ з St. Boniface в Канаді о. Адельард звернувся до головної настоятельки місіонарок - Францішканок в монастири Айхграбен - Оберндорф з листом в справі виселенців з Галичини. Сей лист датований з дня 15. падолиста с. р. оголосив тепер віденський Vaterland. Его зміст такий:

Всечестнійша і Милостива Мати! Як я прирік, скажу Вам слівце про наші галицькі колонії в австрійського цесарства.

Они стали вже дуже численні і множать ся з кожним днем. Загально буде їх шістьсот родин а з них пятьсот католицьких; говорять по польски або по українски. Коло шістьсот інших родин осіло в північно-західних територіях, в диєцезії Грандін-а (Едмонтон) і в апостольським вікаріяті Паскаля. Ті люди убогі, але робучі і ошадні і мають всі прикмети, що-би тут розбогатіли. Се факт, що они одушевлені, що тут можна набути стільки землі за такі дешеві гроші. Австрійському цесареві суть вельми віддані, говорять про него з любовю, і сумний випадок, що цілий світ наповнив грозою, переняв їх глибоко обуренем і жалем.

Суть дуже релігійні і горнуть ся довокola наших священиків, хотяй не можуть розмовитись з ними. Вправді маю одного священика, що достаточо розуміє їх язик і другого, котрий учить ся їх мови, але оба мають інші занятія і не можуть ними зайимати ся.

Потреба для них каплиць що найменше чотири, а кожда коштувала би що найменше 4000 франків. Я сам є убогий і не стати мене на такі видатки. Зроблю однак, що лише буде можливе, що-би побудувати дві малі каплиці по 2500 франків кожда, в надії, що допоможе мені Господь, котрий видить мою журбу. Яке-ж се хо-

— Ваше Сіятельство! — одвітв Улян змінивши голос та наслідуючи жидівску вимову. Я хотів Вам справити малу утіху. На Ваші услуги. Я є тільки дворовий жидок, Абрум Леві. Ваше Сіятельство мене вже знають.

— Аай вай! — згомонів голос в горі при вікні. — Безвстидний хлопцого, як можеж ти бути Абрум Леві, коли я є сам Абрум Леві; ти ошукеш.

— Покличте варту! — промовила пані міністрова, — кажіть сего соловія увязнити.

По тих словах опустили всі гості з великим поспіхом вікна. Але і Улян не стояв на місці. Він перейшов спішно через пару попередних уличок.

Рій слуг в супроводі кількох фінансових секретарів випав з палати і вгаяв навкруги, щоб сего клеветника відшукати. Нараз покликано кількох в голос: «Вже его маємо!» За сим покликком ішли другі. Дійсно придибали они нічного сторожа сего округа, котрий зовсім невинно назначеною дорогою квапив. Его обступили, звязали, як там він дуже і пручав ся і за его саркастичні помисли потаскали на головну стражницю.

Офіцер, що стояв на стійці, похитав зачудований головою і сказав:

— Мені вже тут пришли одного нічного сторожа, котрий своїми обидливими віршами на столичні дівчата викликав драчу між офіцерами а міщанами.

(Далі буде.)

роше діло кількома тисячами франків спасти кількясот душ від погуби.

Говорю: від погуби! Схизматики працюють між своїми і намагають ся других притягнути до себе. Православний єпископ з Каліфорнії в Сполучених Державах прислав 2500 франків для Галичан в Едмонтон, де громада православних є дуже сильна. Що більше: один галицький священник, що дістав ся був в ті сторони, запевняв мене, що російський цар посилає гроші деяким тайним агентам. А знав особисто тих агентів.

З другої сторони, в моїй диєцезії над озером Lac Dauphin, де я хочу поставити школу і каплицю, або бодай каплицю, в котрій через тиждень відбувала би ся школа, заходять ся презбітеріяни і намагають ся привернути до себе нових поселенців. Удало ся їм позискати добродіїв, котрі в протестантській колегії в Вінпеґ коло St. Bonif. е., оплачують місце для двох Галичан. Нема коли час тратити — вивують протестантских пасторів, а нам потрібно католицьких священиків.

Просили мизреформованих о. Василия з Галичини, або о. Воскресенців з Болгарії, що мають своє головне заведенє в Парижі, але якось оно проволікає ся. Хтож зішле нам такого сильного протектора, що-би тих честних священиків зміг лагідно спонукати, прислати бодай одного свою члена, аби тут не місяці розпізнав наші відносини. Молодий духовник з Галичини, котрого прислав був бл. п. кардинал Сембратович був знаменитий: лагідний, дуже побожний. Але стан здоровля привеловив его вернути до вітчизни. Надто він заявив, що тільки монахи могли би що-небудь зділати между нашими убогими, галицькими колоністами.

Скільки то добра зробили би Ваші кохані сестриці в наших місцях! Будьте тому ласкаві, наша милостива мати, молити ся і поручити молити ся за нас і допоможіть нам, що-би ми унекали грошей і поміч від місіонарів, чого нам в тій хвили доконче потрібно.

З серця благословлю Вас і Ваше хороше зібранє.

Аделард, О. М.

Архієпископ в St. Boniface.

Так горячо займають ся чужі люди долею наших виселенців, що не розуміють язика, ані не мають иншої потреби зайимати ся ними, як тільки з християньского співчуття. З того листу видно також, що справді пекучою і наглою потребою є духовна опіка над нашими поселенцями в Канаді. Коли нема достаточних средств, що-би в тих далеких сторонах утримати світського священика, то єсть першою задачною наших монахів заопікувати ся Канадійцями, що-би они не затратили віри своїх батьків, не відчувили ся від свого обряду і серед мішаного населєня американських степів не затратили ся для нас на завісгди. Монах серед своїх мурів є мовби жовнір в часі мира. В місцях насуває ся для него нагода доказати свого героїства глибокої віри і жертволюбної побожности. Тому дивує нас, що американський архієпископ має причину жалувати ся, що ми мо его зазиву справа вислєня Василия до Канади »проволікає ся.«

Вісти політичні.

Чеські Німці надумують ся, чи в назначеній на 28. с. м. сесії чеського союму мають взяти участь, чи вести дальше абстиненцію. Оної відбули ся збори чеських послів на сойм під проводом Шлезінгера, на котрих раджено над ситуацією, а іменно над становиском супротив адреси, яку в минувшій сесії ухвалила чеська більшість сойму. Чеська праса домагає ся тепер цесарської відповіді на сю адресу. Як доносить Sonn-und Montagsztg., відповідь така не прийде де чеського сойму, як і до жадного иншого, але натомість цесарска подяка за маніфестації країв з нагоди ювілея. Що до згаданих зборів німецьких послів на чеський сойм, не ухвалено на них жадної директиви, а постановлено на день 27. с. м. скликати ширші збори німецьких мужів довіря, що-би на день перед отворенєм сойму рішити остаточно, чи Німці мають взяти участь в будучій сесії, чи ні. Опінія німецького загалу стоїть за абстиненцією.

В угорським соймі заострює ся ситуація чим раз більше. Розлом ліберальной партії,

який викликало внесєне Тиши, скріпив опозицію. Єї ненависть супротив теперішого президента міністрів бр. Банфіого розгоріла ся в отверту війну. »Проч з Банфіом« стало нині окликом опозиції. Передовсім домагає ся опозиція уступленя президента міністрів, бо доки він засідає в кабінеті, каже она, доти в жаден спосіб не може прийти до якого-небудь порозуміння. Очевидно, що в таким тверденю богато пересади і загоньности. Кождий угорський премієр був виставлений на завзяті напади опозиції. Причина в тім не лише горячий мадярський темперамент, але ще більше засаднича різниця, яка заходить між поглядами прихильників австро-угорської угоди з р. 1867, с. є реальної унії, а прихильників цілковитої не ависимости. Против опозиції обняв тепер гр. Юлій Андраси, молодший син бл. п. міністра заграничних справ. Він є автором брошури »Про угоду р. 1867«, що на початку сего року викликала була велику сензацію. Гр. Юлій не має дару бесідництва, тому уживає пера за оруде своєї політичної діяльности. Замість говорити в соймі, він оголошує листи, в котрих обговорює політичну ситуацію. Такий лист оголосив і тепер, а з кожного его уступу виходить: Проч з Банфіом, він не можливий управляти угорською державою, его сама личність така зненавиджена, що доти не буде сунокою в угорським соймі, доки він буде засідати на міністерським кріслі.

З миром на Креті мають европейські держави правдиві танталєві муки. Вже туй-туй, здавало ся, полагодили кретенські межусобиці, приборкали султана і завели мир, аж знов розходить ся чутка про нові розрухи. Іменованє князя Юрія зверхним комісарем острова викликало між тамошними магомеданцями невдоволенє і підозірчивість. В містах прийшло до демонстрацій магомеданців і обавляють ся, що коли князь Юрій приїде на Крету, ті демонстрації повторять ся з більшою силою, а навіть може викличуть нову рухавку. Тільки се одно потінає політичні круги в Атинах, котрим найбільше залежить на остаточнім полагожденю кретенських справ з користію для Греції, що магомеданці замешкують надбережні міста, а ті цілковито у власти европейських флот. Доки Сфакіоти, замешкуючі гористу середину острова, задоволені з переведених заряджень в цілі примирєня острова, доти нема для них поважної небезпечности

НОВИНКИ.

— Рух в Товариствах. Перший загальний збір новозасновуючого ся товариства »Руска бурса реміснича і промислова« у Львові відбуде ся дня 26. грудня с. р. Як довідуюсь до сего часу приступило до товариства дуже много членів. Членські вкладки і зголошенєя в члєни приймає п. Василь Нагінний у Львові Ривок 26.—В комнатах »Рускої Бесіди« у Львові відбуде ся дня 21. грудня вечером відчит п. Льонгіна Цегельского про відносини посеред угорських Русинів. Вступ від особи 20 кр., а весь дохід призначений на коляду учеників школи ім. Шашкевича у Львові. — Надзвичайні загальні збори товариства »Бурса ім. св. О. Николая« в Перемишлях відбудуть ся в четвер 29. с. м. в комнатах »Рускої Бесіди«. На порядку деннім: ухвалєне затягненє гіпотечної позички 13.000 зр. і вибір повновластника в тій цілі. — На дохід бурси св. О. Николая в Перемишлях відбуде ся дня 24. сїчня 1899 вечер з танцями. Запрошенєя розішлють ся в своїм часі. — Загальні збори віденського тов. руских робітників »Родина« у Відні відбудуть ся дня 25. с. м. в неділю в Hotel Rabl I. Fleischmarkt 16. о годині 7. вечером з слідуючим порядком деннім: 1) справозданє уступаючого віділу; 2) справозданє комісії контрольної; 3) інтерпелляції до уступаючого віділу; 4) уділенє абсолютної; 5) вибір нового віділу; 6) вибір голови і заступника; 7) внесєня віділу і членів звичайних; 8) вибір двох контролорів.

— Торжественний вечер в память сотих роковин відродін рускої літератури відбуде ся в Бучачи в четвер дня 28. грудня в сали »Сокола« з отсею програмою: 1) Прольог. 2) Кантата, слова Шевченка, музика Кишакевича, виконає мішаний хор в супроводі фортепьяна. 3) Відчит. 4) »Наталка Полтавка«, опера в 2 діях а 3 відслєвах Ів. Котляревского, відіграють сили аматорські. Початок точно о годині 7. вечером. Чистий дохід призначений для товариства »Шкільна Поміч в Бучачи«.

— Товариство »Шкільна Поміч« в Коломиї прийме з початком другого півроку шкільного 5—6

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го жовтня 1898.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середньо-європейського).

Table with 4 columns: Train direction, Stop/Station, Arrival/Departure time, and Train direction. It lists routes from Lviv to various cities like Ternopol, Kyiv, and Sambor.

ЗАМІТКА: Години нічні числять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середньо-європейський ризять ся від часу львівського о 36 минут, а іменно: 12 год. часу середньо-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського.

ЛЕВ НОВОСАД

(практикант відењський)

у Львові, ул. Крута ч. 7,

виконує мужеску, дамску і діточу обув, також чоботи з хольявами для духовенства по як пай-приступнійших цінах.

Рівнож приймає репарації кальшів. — З провінції вистане старий оказ на міру. 136 85—140

Хорі на легкі, горло, гортанку і астму!

Хто раз на завсїгди бажає побути ся слабости легких, або горла, хотїиби найушїрїйшої, або астми, навіть дуже задоволеної і на позір невилїчимої, сей нехай не гербату для хронїчно хорих на легки і горло А. Wolffsky-ого.

А. Wolffsky-ого, Berlin, Nr. 37.

ТОВАРИСТВО

для розвою рускої штуки

стоваришене зареєстроване з ограниченою порукою у Львові, ул. Підвале ч. 7

виконує всякі праці з обсягу артистичного малярства, різбарства і золотарства після композицій своїх членів, а іменно: образи релїгїйні до иконостасів, олтарів, хоругов, на тетраподи, плащениці і пр. і такі-ж образи до комнат; образи сьвітські: історичні, портрети з натури і фотографїй, краєвиди, побутові і т. д.; з дерева: кивоти, иконостаси, олтарі, образи і крести процесїйні, сповїдальниці і пр. і всякі праці золотарські; рівнож украшує внутра церков, виготовляє пляни церков, каплиць і пр. і удержує на складї фотографїчні репродукції образів руских артистів.

Товариство ручить за стильове, старанне і совїсне виконанє.

Цїлю Товариства є: піднести нашу штуку і витворити руску школу штук красних. Поручаючи проте се чисто руске Товариство патріотичній спідї нашої П. Т. Публики духовної і сьвітскої, надїємо ся, що зволить Она причинити ся до осягненя сеї ціли численними замовленнями, котрі приймає

виключно лиш Дирекция Товариства.

З глибоким поважанєм

Дирекция.

Товариство не послугує ся агентами.

Артист.-літературні Новини

входить книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і псевія, оригінална і перекладена. Програма в заголовку: сильнїше увагляє ся на артистичного викивченя навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.

Цїна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор.

Видавець: М. Заячківський, Львів, улица Зиблицевича, число 34.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупнї:

Сьвітло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кїл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр.

за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кїл. посылках почт. в цїні

по: зр. 9:20, 10:20, 10:70, 11:20, а спеціальність по 12:20 франко

ВИНО в 5 кїл. барилках по зр. 3—, 3:70, 4:10, 4:90 франко. —

Іншї товари по умїрених цінах. 76—?

Галицкий Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповідженєм,

3 1/2% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-дневним виповідженєм,

а всі иншї находячі ся в обїгу 4 1/2% Асигнати касові з 90-дневним виповідженєм будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днєв. речинцем виповідженя.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекция.

ЛЕВ ЛОПАТИНСКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицкого еміграційного руху в 4. актах.

Цїна книжки брошурованої в картонї 35 кр., оправленої в полотно з хоршими витисками 50 кр. — На почтову оплату 5 кр.

Замовлення з провінції у автора ул. Зиблицевича ч. 18, Львів.

У Львові набути можна в Ставропігійській книгарні.

1000 туток цигаретових за 1 зр. поручає фабрика туток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

у Львові, люця Галицка число 12.

Замавляючим 5.000 тутоко ра-зом опакованє і відсилка франко.

РОБІТНЯ СУКОЇ ДАМСКИХ

Емїлії Соколовскої

у Львові, Ринок ч. 29, 1. п.

приймає ласкаві замовлення і виконує їх густо-206 вно і по приступних цінах.

НАУКУ КРОЮ удїляє в особїних годинах Замїсцевї панночки приймає на помешканє